

Tehnoloogia ja vaba aja ühendus geopeituse näitel

Kümne aasta jooksul, mil Eestis on geopeitust mängitud, on paljugi muutunud. Kui 2001. aastal esimene aare peideti, oli käsi-GPS (mustvalge, kaardita) veel üsna harv uudisasi. Pildid said digikaamera flopietastele.

ENN VEENPERE

www.geopeitus.ee,
blog.regio.ee/navi

Geopeitus ehk *geocaching* on (GPS-) tehnoloogiaga seotud mäng ja poleks saanud tekkida enne 2000. aastat, mil USA võimud otsustasid kõrvaldada moonutuse GPSi tsiviilkasutuse signaalilt. Esimene aare maailmas peideti just katsetamaks, kui täpseks positsioneerimine on muutunud. Vaevalt oskas aarde peitja **D. Ulmergi** arvata, kui tore ja populaarne mäng sellest saada võib.

Tehnoloogia viib arvutist eemale

Tore on see mäng tõepoolest, ühendades ühelt poolt tehnilised vidinad ja arvuti ning teisalt annab võimaluse ning ettekäände sellesama arvuti juurest pääseda ja külastada kohti, kuhu muidu tõenäoliselt niipea ei satuks. Pealegi toimub kõik omamoodi seikluslikus ja kaasahaaravas vormis ning annab võimaluse teha midagi koos lähedaste ja sõpradega.

2001. aastal esimese aarde peitmise ajal oli käsi-GPS veel üsna harv uudisasi ja needki, mis kasutusel (tuntumatest Garmin eTrex, GPSMA-Pi varasemad mudelid, Magellan 315) kujutasid endast kaarte mittedaavaid, mustvalge ekraaniga seadmeid. Eesti kaardist GPSis ei osatud siis veel

Geopeituse abivahendid viie aasta tagant: juba olid kaardid ja värvid.

«**ARVATAKSE, ET
TEHNOLOOGI-
LISED VIDINAD ON
ROHKEM MEESTE
MÄNGUMAA JA
NEMAD JÄÄVAD ALATI
MÄNGUHIMULISTEKS
LASTEKS.»**

unistadagi, rääkimata praeguseks nii igapäevastest teedjuhatavatest autonavigaatoritest.

Flopid ja kaardita GPSid

Arvutimaailma jaoks esimese aarde peitmise pilte otsides meenus ühtlasi,

millega need tehtud said – aparaadiks oli Sony Digital Mavica MVC-FD90. Tolle aja kohta kõva sõna – ülikallis ja Eestis üsna haruldane digikaamera, mis tegi 1,6 MP pilte ja salvestas need 3,5" flopietastele!

Nüüd ei tea paljud enam sedagi, mis kettad need sellised olid ja et palju parema pildi võib saada kas või odava telefoniga.

Fotoaparaatide tootjad tulevad aga üksteise järel välja kaamerateaga, millesse GPS sisse ehitatud.

Käsi-GPS pole enam uudisasi, pigem püüavad suuremad tootjad (Garmin, Magellan jt) teineteist üle trumbata üha geopeitusesõbralikemate mudelite ja tehniliste vidinatega. Näiteks võib tuua Chirpi, millest on pikemalt kirjutatud käesoleva numbriga reportaažis. Garmin ei pida-